С Г Н О
Градски архив
ф.
оп.
№ 257

Къща-музей Петко и Пенчо Славейкови
1827 1895
1866 1912

Манифеста

Видѣхми мнозина които се радваха на издадения манифестъ и указваха на него нѣкакъвъ задоволство — като че конституцията нѣма да се бута. Да можахми да имаме такво лековѣрие ние би били доста по честити понеже ни никакъ не топлятъ леснитѣ думи на безхарактеренъ човѣкъ. Гаранцитѣ които сѫ били подадени отъ князя които не сѫ чувани освѣнъ неговитѣ изучени и пресмѣтнати съ непочтенството му и нагласени слѣдъ това му думи тѣ не могатъ освѣнъ да вѣрватъ, пакъ обаче не е просто да вѣрвами думитѣ му само безъ да ги сравняваме съ дѣлата му които като сми имали случай да видимъ по близу до него и видѣли сми ги и узнали сми ги, и щеше да бѫде отъ нашата страна по тежко отъ (предателство) измѣнническо, ако не освѣтимъ народа си въ онова което знаемъ, въ това отъ което се боимъ и трѣба да се боимъ, защото инакъ ще да е глупость и глупость престѫпна ако си позволявахми да вѣрвами просто вѣчно, човѣкъ който не го е било срамъ толкова пѫти да лъжеза онзе и съ бога да сѫ ~~над~~- игрáе ~~заверѣ~~, като престѫпи клетвата си, което е най свещенното за човѣка на свѣта нѣщо, ние нѣма да се основавами на онова което ние знаемъ за да го обвиняваме, да не кажатъ нѣкои че измисляме обвинения ние ще посочимъ на онова което е на всички извѣстно за да ги увѣримъ въ онова което пакъ е извѣстно, а тѣмъ не.

Дѣлото на фермана — Огде.

Първата прокламация

Прѣдложенията

Послѣдний манифестъ

Показанията прѣдъ кореспондента на Стандартъ мисли и думи